

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Kruskin Vladislav și avocatul acestuia Munteanu Angela, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Kruskin Vladislav Victor,

născut la 01 iunie 1983, originar din mun. Chișinău, domiciliat pînă la reținere în or. Cricova, str. Tineretului, nr. 32, ap. 4, mun. Chișinău

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 19 februarie 2014 - pînă la 13 martie 2015; (instanța de fond);

2. de la 15 mai 2015 - pînă la 03 noiembrie 2015; (instanța de apel);

3. de la 11 mai 2016 - pînă la 03 august 2016; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Kruskin Vladislav a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilit 3 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial

pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, definitiv fiindu-i numită pedeapsa închisorii pe un termen de 11 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile depuse de Ghemu Gh. și Blinova Sv. au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul BC „Victoriabank” suma de 7740,54 lei și în beneficiul lui Iurcu V. suma de 1400 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Kruskin Vladislav în noaptea de 08 ianuarie 2014, prin acces liber, a pătruns pe teritoriul casei nr. 18 din str. Cahul, mun. Chișinău, unde pe ascuns a sustras de pe sfoara de uscat rufe mai multe bunuri, cauzînd lui Ghemu Gh. un prejudiciu material considerabil în sumă de 1 850 lei;

La 03 iulie 2014, aproximativ la orele 17⁰⁰-18⁰⁰ Kruskin Vladislav urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în încăperea anexă a magazinului din str. G. Vieru, nr. 19, mun. Chișinău, unde din geanta cet. Iurcu V. a sustras portmoneul în care se aflau bani în sumă de 1 200 lei, cauzîndu-i un prejudiciu material considerabil în sumă de 1400 lei.

Tot el, la 15 mai 2014, la orele 08²⁵, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflîndu-se în incinta localului „Andi's Pizza” din mun. Chișinău, bd. G. Vieru, nr. 9, unde de pe tejgheaua din zona „bar” a sustras post-terminalul de marca „Verifone Vx675GPRS” la preț de 7740,54 lei, cauzînd proprietarului BC „Victoriabank” SA un prejudiciu material considerabil.

Kruskin Vladislav la 27 martie 2014 între orele 03³⁰-03⁵⁰ aflîndu-se în curtea blocului din str. Sarmisegetusa nr. 14/1, mun. Chișinău a sustras de pe sfoara de uscat rufe mai multe bunuri, cauzînd proprietarului Blinova Sv. un prejudiciu material considerabil, în sumă de 1 800 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată de inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri cu strabilirea unei pedepse mai blînde, argumentînd că instanța de fond la numirea pedepsei nu a luat în considerație că dînsul a recunoscut vina și are la întreținere pe mama care este pensionară. Totodată a solicitat includerea în termenul executării pedepsei perioada aflării în arest preventiv din ianuarie 2010 pînă în ianuarie 2011.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate a dat o apreciere justă, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că la numirea pedepsei lui Kruskin V. instanța de fond s-a condus de prevederile legii, și ținând cont de toate circumstanțele cauzei și anume că inculpatul s-a căit de cele comise, a recunoscut vinovăția, precum și de personalitatea acestuia, care anterior a mai săvârșit infracțiuni similare, având la momentul comiterii infracțiunilor o sancțiune sub formă de închisoare neexecutată, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă în raport cu gravitatea faptelor comise.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că la stabilirea pedepsei definitive nu s-a inclus termenul aflării sale în stare de arest preventiv de la 27.01.2010 pînă la 10.01.2011, or prima instanță conducîndu-se de prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.03.2013, iar perioada arestului preventiv din 27.01.2010 pînă la 10.01.2011, instanța de fond a considerat-o ca fiind executată, astfel că partea neexecutată era de 8 ani și 3 luni. În consecință Colegiul a conchis, că corect prima instanță a adăugat parțial partea neexecutată de 8 ani, iar în final just i-a stabilit lui Kruskin V. pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare.

6. Împotriva hotărîrilor pronunțate de instanțele ierarhic inferioare au declarat recursuri ordinare inculpatul și avocatul acestuia Munteanu Angela, care au solicitat:

- inculpatul, casarea hotărîrilor contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri cu stabilirea unei pedepse mai blînde, argumentînd că instanțele de fond la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei precum și nu au inclus în termenul executării pedepsei perioada aflării în arest preventiv (ianuarie 2010 - ianuarie 2011);

- avocata Munteanu A. în numele inculpatului, casarea parțială a hotărîrilor contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și numirea unei pedepse sub limita minimă

prevăzută de sancțiunile normelor penale în baza cărora Kruskin V. a fost condamnat.

În motivarea soluției solicitate recurenta a invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită este prea aspră, iar instanțele de fond eronat au reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă „*săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare*”;

- datele personale ale inculpatului (vârsta tânără, are la întreținere mama care este pensionară) permit aplicarea în privința acestuia prevederile art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost condamnat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, menționând că instanțele de fond i-au stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise și just conducându-se de prevederile art. 84 și 85 Cod penal, definitiv i-au stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, astfel că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textelor recursurilor, inculpatul și avocatul acestuia invocă ca temei de casare a hotărârilor contestate pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, autorii nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente instanța de recurs nu se va pronunța referitor la aceste aspecte.

Titularii recursurilor nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită, și anume că inculpatului i-a fost numită o pedeapsă fără aplicarea art. 79 Cod penal, iar Kruskin Vl. consideră că greșit instanțele de fond nu i-au calculat și nu i-au inclus în termenul pedepsei executate perioada aflării în stare de arest preventiv (ianuarie 2010 - ianuarie 2011).

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs invocat de recurenți nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele ierarhic inferioare și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolelor în baza cărora acesta a fost condamnat.

Astfel, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

În continuare, instanța de recurs apreciază ca fiind justă concluzia instanței de apel referitor la imposibilitatea stabilirii inculpatului a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, pe motiv că în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale.

Așadar, Colegiul penal conchide că, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse afirmațiile avocatului Munteanu Angela referitor la faptul că *„datele personale ale lui Kruskin Vl. – vârsta tânără, are la întreținere mama în vârstă de 65 ani, care este pensionară, urmează a fi luate în considerație la numirea pedepsei și fac posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.”*. Analizând solicitările recurentului se poate deduce că avocatul face referire la prevederile art. 79 alin.(2) Cod penal (red.2002), și anume:

„Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și o totalitate de asemenea circumstanțe”, însă, Colegiul reține că această normă de drept a fost exclusă prin Legea nr.277-XVI din 18 decembrie 2008, publicată în MO nr.41-44,art.120 din 24.02.2009, prin urmare, un cumul de circumstanțe atenuante nu pot fi apreciate ca excepționale.

De asemenea, Colegiul menționează că urmează a fi respinse ca neîntemeiate și alegațiile avocatului Munteanu A. prin care se indică că instanțele de fond neîntemeiat au reținut circumstanța agravantă *„săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare”*, or în

speță atît instanța de fond cît și cea de apel nu au reținut în sarcina inculpatului careva circumstanțe agravante indicînd "Circumstanțe agravante nu au fost stabilite" (f.d.132, vol. I).

La fel, urmează a fi respins și argumentul inculpatului precum că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a inclus în termenul executării acesteia perioada aflării în arest preventiv (ianuarie 2010 - ianuarie 2011), or instanța de fond pronunțînd sentința, conducîndu-se de prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, corect a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013.

Așadar, prin decizia nominalizată lui Kruskin Vladislav i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 9 ani și 3 luni, astfel că instanța de fond corect a considerat perioada în care inculpatul s-a aflat în arest preventiv de la 27 ianuarie 2010 pînă la 10 ianuarie 2011, ca fiind executată, deducînd în final că partea neexecutată a pedepsei este de 8 ani 3 luni închisoare, și corect a adăugat parțial la pedeapsa închisorii numită în speță termenul de 8 ani, adică parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința anterioară.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că față de natura și gravitatea faptelor, a circumstanțelor reale de săvîrșire a acestora și a celor personale ale inculpatului, care anterior de mai multe ori a fost atras la răspundere penală, pedeapsa stabilită de către prima instanță pentru concurs de infracțiuni de 3 ani închisoare cu adăugarea parțială a părții neexecutate stabilite prin sentința anterioară de 8 ani închisoare, stabilindu-i definitiv 11 ani închisoare, este proporțională faptelor săvîrșite, individualizarea căreia corespunde atît principiului proporționalității, cît și scopul prevăzut în art. 61 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de recurenți, precum că instanțele nu au luat în considerație toate circumstanțele atenuante, care puteau fi apreciate ca excepționale, nu și-au găsit confirmare, deoarece nici una din instanțe nu a stabilit careva circumstanțe excepționale, ce ar da posibilitatea aplicării unei pedepse sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normelor penale în baza căroră a fost condamnat Kruskin V., iar circumstanțele la care au făcut referire recurenții la pct.6 al prezentei decizii, au fost reținute de instanțe ca atenuante.

Rezumînd cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorii de drept ce ar afecta hotărîrea atacată sub aspectele invocate, astfel ajunge la concluzia că recursurile sunt inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Kruskin Vladislav și avocatul acestuia Munteanu Angela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Kruskin Vladislav Victor*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun